

116. Bijbelstudie over DE ZALIGSPREKINGEN - ASH'REI

אַשרי

Deel 4: De zaligsprekingen in de TeNaCH

Vrijwel iedere gelovige kent de zaligsprekingen uit מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 5:3-12 en elke praktiserende Jood behoort het Ash'rei te kennen, dat ten minste drie maal per dag gereciteerd wordt in de Joodse gebeden, twee keer tijdens Shacharit en een keer tijdens Mincha, maar wat de meesten niet weten is, dat deze aan elkaar gerelateerd zijn. Het Ash'rei is immers niets anders dan een aaneenschakeling van zaligsprekingen uit diverse Psalmen. Daarnaast komen wij overigens ook een hele reeks zaligsprekingen tegen in de bijbelse wijsheidsliteratuur (משלי Mish'lei [Spreuken] 3:13, 8:32 en 34, 14:21, 16:20, 20:7 en 28:14) en in de profetieën over de komst van het Messiaanse vrederijk (ישעיהו Yeshayahu [Jesaja] 30:18, 32:20 en 56:2). Ook weten velen niet, dat er naast de zaligsprekingen uit Mattheüs 5 nog een tweede reeks zaligsprekingen in het Nieuwe Testament staat, namelijk in het boek Openbaring. In deze bijbelstudiereeks zullen wij daarom in meerdere afleveringen de diverse groepen van zaligsprekingen grondig doornemen omdat de Eeuwige ons hiermee een aantal belangrijke lessen wil meegeven op onze levenspad. Wij begonnen deze 4-delige studiereeks met de 9 alom bekende zaligsprekingen uit de bergrede en zullen in deze laatste aflevering de overige zaligsprekingen in de TeNaCH behandelen.

***“Welzilig zijt gij, Israël; wie is aan u gelijk?
Een volk, verlost door de Eeuwige,
die het schild uwer hulp en het zwaard uwer hoogheid is.
Daarom zullen uw vijanden veinzen u hulde te brengen,
en gij zult op hun hoogten treden!”***
(דברים D'varim [Deuteronomium] 33:29)

Evenals in Psalm 144:15 wordt ook in Deuteronomium 33:29 G'ds uitverkoren volk Israël zalig gesproken, het enige volk op aarde waarvan de Eeuwige gezegd heeft, dat het Zijn volk is! En Ruth, de gelovige uit de volken, die allen ten voorbeeld zou moeten dienen, heeft vanuit haar hele hart tegen haar Israëlietische schoonmoeder gezegd: *“Uw volk is mijn volk en uw G'd is mijn G'd!”* (רות Rut [Ruth] 1:16). De Eeuwige en Zijn volk zijn namelijk onlosmakelijk met elkaar verbonden. Christenen die van mening zijn dat G'd Zijn volk verworpen zou hebben en dat de Kerk uit de heidenen nu in de plaats van Israël zou zijn gekomen raad ik ten zeerste aan om deze eerste zaligspreking in G'ds woord ter harte te nemen, want daar wordt duidelijk gevraagd wie aan Israël gelijk is. Het antwoord is simpel: niemand! Van geen enkel volk kan gezegd worden dat het aan G'ds volk Israël gelijk is. Ook niet van de Kerk, die zichzelf maar al te graag G'ds volk noemt, maar het niet is! Gelovigen uit de volken kunnen wel deel uitmaken van G'ds volk, maar los van Israël zijn zij het niet! Laat u dat alstublieft ook door niemand wijsmaken! Het verhaal van Ruth, maar ook de recente geschiedenis leert ons weliswaar, dat de gelovigen uit de volken, die zich met G'ds volk Israël willen verbinden het niet gemakkelijk zullen krijgen en zelfs vervolgd zullen worden, soms ook door hun eigen geloofsgenoten, maar daar staat wel tegenover dat zij ook mogen delen in deze allereerste zaligspreking.

***“Zie, welzilig de mens, die G'd kastijdt;
versmaad daarom de tucht des Almachtigen niet!”***
(איוב Iyov [Job] 5:17)

Deze zaligspreking komt overeen met Psalm 94:12, die we in de vorige bijbelstudie hebben behandeld: *“Welzilig de man die Gij kastijdt, Eeuwige, die Gij onderwijst uit Uw Tora!”* De

ouderen onder ons, die nog de lijfstraffen op de lagere school hebben meegemaakt, kunnen bevestigen dat het vroeger vrij normaal was, dat het onderwijzen gepaard ging met tuchtigen. Zij kijken er dus ook niet zo vreemd van op dat hier in Job 5:17 en in Psalm 94:12 over kastijding door de Eeuwige gesproken wordt in verband met het onderwijzen en onderhouden van Zijn geboden en inzettingen, maar bij de jongere generatie komt deze kastijding helemaal niet zo prettig over. En toch moeten we dit, zoals ik de vorige keer al heb uitgelegd, niet zozeer zien als een 'erin slaan van de informatie' en 'straffen voor de ongehoorzaamheid', maar eerder als een corrigerende tik, waaruit men lering kan trekken. Daarom wordt degene zalig gesproken, die zich laat kastijden en de tucht van de Almachtige niet versmaadt. Nog duidelijker komt dit naar voren in de vertaling van 'Het Boek': *"Hoe benijdenswaardig is een mens, die door G'd streng wordt opgevoed. Wordt daarom niet boos als de Almachtige je om je zonde straft."* De Eeuwige heeft ons in Zijn liefde de Tora met 613 ge- en verboden gegeven als richtlijn voor ons leven. Zij zijn voor ons letterlijk een geschenk uit de hemel. Laten wij dit kostbare geschenk dankbaar aanvaarden en toepassen in ons eigen persoonlijk leven en niet ongelezen in de boekenkast zetten zoals velen doen met boeken die ze voor hun verjaardag hebben gekregen. Laten wij allen derhalve het goedbedoelde advies dat Elifaz aan zijn vriend Job gaf, ook voor onszelf toepassen: *"Een zegen is het voor de mens als de almachtige G'd hem straft, weiger Zijn straf dan ook niet!"* (Job 5:17, Groot Nieuws Bijbel). Hij stopt namelijk niet bij de straf, maar leert ons ook, dat na de kastijding zegen volgt: *"Hij brengt wonden toe, maar Hij verbindt ze ook, Hij slaat, maar geneest met eigen hand. Telkens weer redt Hij je uit de nood, er zal je niets overkomen!"* (vers 18-19) en Elifaz sluit zijn advies in vers 27 af met de woorden: *"Job, onze levenservaring heeft ons dit geleerd, denk erover na en neem het ter harte!"*

"Welzalig de mens die wijsheid vindt, de mens die verstandigheid verkrijgt!"
(משלי Mish'lei [Spreuken] 3:13)

Om de diepte van deze zaligspreking te kunnen bevatten moeten we ons zelf eerst de vraag stellen: Wat is wijsheid? Iedereen komt wel eens in een situatie waarin je niet weet welke beslissing je moet nemen en welke kant je op moet en op dat moment denk je soms hardop: wat is wijs? Wat moet ik nu doen? Een gelovige weet maar één oplossing: je brengt het in gebed. Dat is wijsheid! Het zou dom zijn om dan maar te kiezen voor het 'natte vinger werk' en dan maar kijken waar het schip strandt. Nee, de enige die precies weet wat het beste voor ons is, is de Eeuwige, die ons geschapen heeft en daarom is het een wijs besluit om Hem in elke situatie te raadplegen. Als wij dat niet doen en het allemaal zelf uitmaken, dan is er geen sprake meer van wijsheid, maar veeleer van eigenwijsheid. Daar hebben we ons volgens mij allemaal wel eens schuldig aan gemaakt, met alle gevolgen van dien. Echte wijsheid heeft dus niets te maken met een hoge IQ of een bepaald opleidingsniveau. Integendeel! De economische crisis waarin wij ons nu bevinden is juist grotendeels veroorzaakt door mensen met universitaire titels en driedelige pakken, want de beslissingen die zij namen waren heel domme beslissingen die niet op wijsheid berustten, maar puur op hebzucht! Ook al hebben deze mensen een drs. voor hun naam staan en denken ze de wijsheid in pacht te hebben, maar in wezen zijn het toch wel domme mensen omdat ze de bron van alle wijsheid niet kennen of niet willen kennen. Datzelfde geldt ook voor ongelovige wetenschappers en geleerden tot de professoren aan toe. Het Griekse woord, dat het Nieuwe Testament voor dat soort wijsheid gebruikt, is σοφία sofia, maar daar wordt juist nadrukkelijk voor gewaarschuwd: *"Laat niemand zichzelf misleiden! Indien iemand onder u meent wijs te zijn in deze tijd, hij worde dwaas, om wijs te worden. Want de wijsheid dezer wereld is dwaasheid voor G'd! Want er staat geschreven: Die de wijzen vangt in hun sluwheid; en elders: De Eeuwige weet, dat de overleggingen der wijzen vruchteloos zijn."* (1 Korinthiërs 3:18-20). De Bijbel leert ons dat we helemaal niet universitair geschoold hoeven te zijn om wijs te kunnen zijn. Ware wijsheid heeft niets te maken met geleerdheid, maar dat je handelt vanuit een wijs hart en voor het nemen van beslissingen de Gever van alle wijsheid en kennis raadpleegt. In משלי Mish'lei [Spreuken] 1:1-7 wordt ons dit grondprincipe heel duidelijk uitgelegd. Ik citeer uit Het Boek: *"Dit zijn de spreuken van Sh'lomo [Salomo], zoon van David en koning van Israël. Hij schreef deze spreuken om de mensen te leren hoe ze moesten leven. Hoe zij moesten handelen in allerlei omstandigheden. Want hij wilde dat zij verstandig zouden"*

zijn en eerlijk en oprecht in hun hele handel en wandel. Ik wil de eenvoudige wijsheid geven, zei hij. En ik wil de jonge mensen waarschuwen voor problemen, die zij in hun leven zullen ontmoeten. Zo kan een wijze nog wijzer worden en merkt een verstandig mens dat er nog veel te leren valt, voordat hij deze spreuken goed begrijpt en weet wat er achter de woorden van een wijze schuilt. Maar de basis van alle kennis is het eerbiedige ontzag voor de Eeuwige. Alleen dwazen schatten G'ds lessen en wijsheid niet op hun waarde!" Alle wijsheid komt dus voort uit ontzag voor de Eeuwige. Daarom neemt wijsheid in de Bijbel een belangrijke plaats in. Er staan drie boeken in de TeNach die als 'wijsheidsliteratuur' getypeerd worden: **משלי** Mish'lei [Spreuken] en **קהלת** Qohelet [Prediker]. Het Hebreeuwse woord, dat hier voor wijsheid gebruikt wordt, is **חכמה** choch'ma. Daarnaast zijn er ook nog twee apocriefe boeken, die onder dezelfde categorie gerangschikt mogen worden: **חוכמת שלמה** Choch'mat Sh'lomo [Wijsheid van Salomo] en **חוכמת סירא** Choch'mat Sira [Wijsheid van Sirach]. Al deze boeken bevatten het gemeenschappelijke kernthema, dat ware wijsheid het kennen van en het leven naar G'ds wil is. Wie dat begrepen heeft en zich daarnaar uitstrekt, wordt hier zaliggesproken: *"Gelukkig is de mens, die de wijsheid zoekt en haar vindt; die met verstand leert leven. - Want wijsheid brengt liefde voort en is een voedingsbodem voor vrede en welzijn. De wijsheid is als een boom van het leven voor wie haar bezit. Gelukkig zijn zij, die zich aan de wijsheid vasthouden!"* (**משלי** Mish'lei [Spreuken] 3:13 en 17-18).

"Nu dan, zonen, luistert naar Mij, want welzilig zijn zij die Mijn wegen bewaren!"
(**משלי** Mish'lei [Spreuken] 8:32)

In de nieuwe vertaling luidt deze zaligspreking onder toevoeging van vers 33 als volgt: "Nu dan, zonen, luister naar mij, gelukkig is de mens die op Mijn wegen blijft. Luister naar wat Ik je leer, en word wijs, negeer Mijn lessen niet!" Dit komt volledig overeen met de dubbele zaligspreking in **תהלים** Tehilim [Psalmen] 119:1-3, die ik eveneens uit de nieuwe bijbelvertaling wil citeren: *"Gelukkig wie de volmaakte weg gaan en leven naar de Tora van de Eeuwige, gelukkig wie Zijn richtlijnen volgen, Hem zoeken met heel hun hart. Zij bedrijven geen onrecht, maar gaan de wegen die Hij wijst!"* G'ds weg is veruit de beste en het zou ronduit dwaas zijn om daarvan af te wijken. Laten we elkaar daarom steeds aanmoedigen om de goede weg te blijven bewandelen. Ik moet hierbij denken aan een heel oud lied van het Leger des Heils, dat destijds ook als één van de eerste liederen in de Opwekkingsbundel is opgenomen: "G'ds weg is de beste, de beste altijd. G'ds weg is de beste, waarheen Hij jou ook leidt. Gehoorzaam Zijn roepstem, neem je kruis op en volg Hem. G'ds weg is de beste, de beste altijd!" (OPW 26).

"Welzilig de mens die naar Mij luistert, dag aan dag wachthoudende aan Mijn deuren, bewakende de posten van Mijn poorten!"
(**משלי** Mish'lei [Spreuken] 8:34)

Deze zaligspreking wordt door Joodse geleerden op de Mezuzah toegepast, want er staat in het Hebreeuws: **אַשְׁרֵי אָדָם שֶׁמַּע לִי לִישׁוֹד לִישׁוֹד אֶל דַּלְתוֹתַי יוֹם יוֹם לְשֹׁמֵר מְזוֹזוֹת פֶּתַחַי!** Ash'rei adam shomea li lish'od al dal'totai yom yom lish'mor m'zuzot p'tachai! - Ziet u het woord **מְזוֹזוֹת** m'zuzot? Dat is het meervoud van **מְזוּזָה** m'zuzah [deurpost]. Hetzelfde woord komen wij ook in de tekst **דְּבָרִים** D'varim [Deuteronomium] 6:4-9 tegen, die zich opgerold in de Mezuzah bevindt:

וְאַהֲבַת אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ:

וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנוֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ:

וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָן וּדְבַרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:

וּקְשַׁרְתָּם לְאוּזוֹת עַל-יַדְיֶיךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכַתַּבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

"V'ahav'ta et Adonai Eloheicha b'chol l'vav'cha uv'chol naf'sh'cha uv'chol m'odecha. V'hayu haD'varim haEle, asher anochi m'tzav'cha haYom, al l'vavecha. V'Shinan'tam l'vaneicha, v'dibar'ta bam, b'shiv't'cha b'veitecha, uv'lech't'cha baDerech uv'shoch'b'cha uv'qumecha. Uq'shar'tam l'ot al-yadeicha, v'hayu l'totafot bein einecha. Uch'tav'tam al-mezuzot beitecha

uvish'areicha. [Gij zult de Eeuwige, uw G'd, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht. Wat Ik u heden gebied, zal in uw hart zijn, gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat. Gij zult het ook tot een teken op uw hand binden en het zal u een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn, en gij zult ze schrijven op de deurposten van uw huis en aan uw poorten]." Ziet u wat ik bedoel? Alle drie componenten van de zaligspreking in Spreuken 8:34 maken ook deel uit van de bovenstaande tekst in de Mezuzah: 1. *Welzalig de mens die naar Mij luistert = wat Ik u heden gebied, zal in uw hart zijn.* 2. *Dag aan dag wachthoudende = wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat.* 3. *Aan Mijn deuren, bewakende de posten van Mijn poorten = gij zult ze schrijven op de deurposten van uw huis en aan uw poorten.* Kortom: *"Gelukkig is hij, die naar Mij luistert, die voortdurend in Mijn buurt is en Mij niet uit het oog wil verliezen!"* staat er in de vertaling van Spreuken 8:34 in Het Boek.

"Wie zijn naaste veracht, zondigt; maar welzalig hij, die zich ontfermt over ellendigen!"
(משלי Mish'lei [Spreuken] 14:21)

Vers 21 staat in nauw verband met vers 31: *"Wie de behoeftige verdrukt, smaadt diens Maker; maar wie zich over de arme ontfermt, eert Hem!"* Deze beide verzen horen bij elkaar, want het komt eigenlijk op hetzelfde neer. In de vertaling van Het Boek komt dat bijzonder duidelijk naar voren: *"Wie op zijn naaste neerkijkt, zondigt; maar gelukkig is hij, die zich ontfermt over mensen die het moeilijk hebben! - Wie een arme onderdrukt, raakt ook zijn Schepper; wie echter hulpbehoevenden steunt, eert Hem!"* Wij mogen onze medemensen niet minachten, niet op ze neerkijken, want dat is een zonde waarop je later zal worden afgerekend. Kijk, dat je nu een baan hebt met een goed inkomen wil nog niet zeggen dat dat morgen ook nog zo is. Juist in deze tijd van recessie kan dat zomaar van de ene op de andere dag veranderen. En wat dan? Dan ben jij opeens zelf de arme sloeber waar je voorheen op neer hebt gekeken en dan zou je dankbaar zijn als er iemand was die zich iets van jouw lot aantrekt en zich over jou ontfermt. De rollen kunnen opeens omgedraaid zijn. Daarom zegt Yeshua in de bergrede in verband met onze houding tegenover onze naasten: *"Zalig de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden!"* (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 5:7) of in de vertaling van Het Boek: *"Gelukkig zijn de mensen met een liefdevol en helpend hart, want zij zullen zelf liefde ontmoeten en hulp ontvangen!"*

***"Wie op het woord acht geeft, zal het goede vinden;
ja, welzalig hij, die op de Eeuwige vertrouwt!"***
(משלי Mish'lei [Spreuken] 16:20)

In dit vers wordt zeer terecht degene zalig gesproken, die op de Eeuwige vertrouwt, want dat is ronduit het beste wat een gelovige kan doen en door op Hem te vertrouwen bewijzen wij Hem onze liefde en getuigen daarmee naar anderen toe van ons geloof in Hem. Door op de Eeuwige te vertrouwen kunnen we alle problemen aan zonder eronder te bezwijken, want vrees berooft ons van energie en laat onze moed verslappen, maar vertrouwen geeft ons hoop en nieuwe kracht. Corrie ten Boom, bekend door haar boek 'De Schuilplaats', dat later verfilmd werd, heeft ooit gezegd: *"Vertrouwen is het tegenovergestelde van vrees. Vrees heeft te maken met bezorgdheid. Door piekeren ontstaat een sfeer van vrees. Niets verzwakt ons zo zeer als vrees. Aan de andere kant verzwakt niets de verleider zo zeer als rustige, vrijmoedige, standvastige onbevreesdheid. Satan kan zijn werk niet doen in een sfeer van vertrouwen op de Eeuwige. Veel mensen beseffen niet, dat vrees onze vijand is. Vrees ontnemt de zekerheid van onze overwinning. Bezorgdheid, vrees en gepieker zijn het gevolg van het feit dat we G'd niet vertrouwen. Piekeren is hetzelfde als tegen G'd zeggen: Ik geloof U niet. Vrees is gebrek aan geloof en gebrek aan vertrouwen, maar omdat G'ds liefde van eeuwigheid tot eeuwigheid dezelfde is behoeven wij niet te vrezen, maar kunnen we altijd op Hem vertrouwen. Als gelovigen zijn wij voor de vrede in ons hart en de bevrijding van angst en zorg niet afhankelijk van omstandigheden, maar van ons vertrouwen op G'd."* Deze dappere vrouw, die in de oorlog verschrikkelijke dingen moest ondergaan in het concentratiekamp Ravensbrück omdat zij Joden

hielp onder te duiken in Haarlem, weet uit eigen ervaring waar zij over praat en stelde ook in de moeilijkste omstandigheden een rotsvast vertrouwen op de G'd van Israël, en juist dat was haar redding! Laten wij daarin haar voorbeeld volgen en luisteren naar de psalmist, die ons allen wil bemoedigen met een paar praktische tips: *"Vertrouw op de Eeuwige en doe het goede, blijf Hem trouw, dan wordt het land je nooit ontnomen. Zoek je vreugde bij de Eeuwige, dan vervult Hij iedere wens. Leg je leven in Zijn handen, vertrouw op Hem, Hij stelt je niet teleur!"* (תהלים Tehilim [Psalmen] 37:3-5, Groot Nieuws Bijbel). Daarom is de zaligspreking zeer terecht: *"Wie G'ds Woord ter harte neemt, zal het goede vinden; gelukkig is hij, die op de Eeuwige vertrouwt!"*

"Een rechtvaardige, wandelend in zijn oprechtheid - welzalig zijn zijn kinderen na hem!"
(משלי Mish'lei [Spreuken] 20:7)

Met het wandelen van de rechtvaardige in zijn oprechtheid wordt bedoeld, dat men geen aalmoezen moet geven om daar achteraf over op te scheppen. Zij hemelen zichzelf daarmee niet alleen op, maar beschamen de arme ook nog, door aan anderen te vertellen dat hij het aalmoes heeft aangenomen. Daarom zegt Sh'lomo [Salomo] in vers 6: *"Vele mensen roemen hun eigen welwillendheid, maar een betrouwbaar man, wie kan hem vinden?"* Er zijn inderdaad vele mensen die spreken over hun liefdadigheid en ermee opscheppen hoe gul ze zijn, maar een werkelijk goed mens is echt zeldzaam. Evenals Sh'lomo wil ook Yeshua ons waarschuwen om niet dezelfde fout te maken als de huichelaars die we in veel gemeenten tegenkomen: *"Ziet toe, dat gij uw gerechtigheid niet doet voor de mensen, om door hen opgemerkt te worden; want dan hebt gij geen loon bij uw Vader, die in de hemelen is. Wanneer gij dan aalmoezen geeft, laat het niet voor u uitbazuinen, zoals de huichelaars doen in de synagogen en op de straten, om door de mensen geroemd te worden. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds. Maar laat, als gij aalmoezen geeft, uw linkerhand niet weten wat uw rechter doet, opdat uw aalmoes in het verborgene zij, en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden!"* (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 6:1-4). Het geven van צדקה tz'daqa aan de armen is een Mitz'va, een opdracht van haShem, en niet iets om zichzelf mee te roemen. Een weldoener die zich hieraan houdt en zonder eigenbelang de naastenliefde beoefent, is een צדיק Tzadiq, een rechtvaardige, die in zijn oprechtheid wandelt. De kinderen van zo een goed mens zijn waarlijk gelukkig te prijzen.

"Welzalig de mens die gedurig vreest, maar wie zijn hart verhardt, valt in het onheil!"
(משלי Mish'lei [Spreuken] 28:14)

In de Hebreeënbrieff worden we tot driemaal toe gewaarschuwd ons hart niet te verharden: *"Daarom, gelijk Ruach haQodesh [de Heilige Geest] zegt: Heden, indien gij Zijn stem hoort, verhardt uw harten niet, zoals bij de verbittering, ten dage van de verzoeking in de woestijn, waar uw vaders Mij verzochten door Mij op de proef te stellen, hoewel zij Mijn werken zagen, veertig jaren lang; daarom heb Ik een afkeer gekregen van dit geslacht en Ik heb gezegd: Altijd dwalen zij met hun hart, en zij hebben Mijn wegen niet gekend, zodat Ik gezworen heb in Mijn toorn: Nooit zullen zij tot Mijn rust ingaan! Ziet toe, broeders, dat bij niemand uwer een boos, ongelovig hart zij, door af te vallen van de levende G'd, maar vermaant elkander dagelijks, zolang men nog van een heden kan spreken, opdat niemand van u zich verharde door de misleiding der zonde; want wij hebben deel gekregen aan de Mashiach, mits wij het begin van onze verzekerdheid tot het einde onverwikt vasthouden. Als er gezegd wordt: Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet zoals bij de verbittering, wie waren het dan, die, hoewel zij de stem gehoord hadden, G'd verbitterden? Waren dat niet allen, die onder Moshe [Mozes] uit Egypte waren uitgegaan? En van wie heeft Hij een afkeer gehad, veertig jaren lang? Was het niet van hen, die gezondigd hadden en wier lijken in de woestijn lagen? Aan wie anders zwoer Hij, dat zij tot Zijn rust niet zouden ingaan, dan aan hen, die ongehoorzaam geweest waren? Zo zien wij, dat zij niet konden ingaan wegens hun ongelof. Laten wij daarom op onze hoede zijn, dat niemand van u, terwijl nog een belofte van tot Zijn rust in te gaan bestaat, de indruk zou wekken achter te blijven. Want ook ons is het evangelie verkondigd evenals hun, maar het woord der prediking was hun niet van nut, omdat het niet met geloof gepaard ging bij*

hen, die het hoorden. Want wij gaan tot de rust in, wij, die tot geloof gekomen zijn, zoals Hij gesproken heeft: gelijk Ik gezworen heb in Mijn toorn: Nooit zullen zij tot Mijn rust ingaan, en toch waren Zijn werken van de grondlegging der wereld af gereed. Want Hij heeft ergens van de zevende dag aldus gesproken: En G'd rustte op de zevende dag van al Zijn werken; en hier wederom: Nooit zullen zij tot Mijn rust ingaan. Aangezien nog te wachten is, dat sommigen tot die rust zullen ingaan, en zij, die het evangelie eerst ontvangen hebben, niet ingegaan zijn wegens hun ongehoorzaamheid, stelt Hij wederom een dag vast, heden, als Hij door David na zo lange tijd spreekt, zoals boven gezegd werd: Heden, indien gij Zijn stem hoort, verhardt uw harten niet!" (עבריים) Ivrim [Hebreeën] 3:7 t/m 4:7). Wat wordt daarmee bedoeld? Wat is dat, het hart verharden? Wel, het hart verharden is het bewust niet luisteren naar G'ds roepstem, het hart toesluiten voor de waarschuwingen van de Eeuwige. Deze verharding van het hart zal er uiteindelijk toe leiden dat mensen zich niet eens meer kunnen bekeren met het gevolg dat ze zichzelf in het verderf storten en verloren zullen gaan. Daarom zegt Sh'lomo [Salomo] in משלי Mish'lei [Spreuken] 29:1 in de Groot Nieuws Bijbel: "Wie ondanks terechtwijzingen hardnekkig blijft, wordt plotseling zo gestraft, dat er geen redding meer mogelijk is!" Maar G'd heeft ons lief en wil maar al te graag dat wij behouden worden. Laten we daarom aandachtig naar Zijn stem luisteren en Zijn waarschuwingen ter harte nemen.

***"Daarom verlangt de Eeuwige ernaar u genadig te zijn,
en daarom zal Hij Zich verheffen om Zich over u te ontfermen,
want de Eeuwige is een G'd van recht. Welzilig allen die op Hem wachten!"***
(ישעיהו) Yeshayahu [Jesaja] 30:18)

Dit tekstgedeelte sluit precies aan bij Spreuken 28:14 en 29:1, want in Jesaja 30:15 schrijft de profeet in de vertaling van Het Boek: "Want de Eeuwige G'd, de Heilige van Israël, zegt: Alleen door naar Mij terug te keren en op Mij te wachten, kunt u worden gered; in rust en vertrouwen ligt uw kracht, maar dat wilt u niet!" En dan in vers 18: "Desondanks wacht de Eeuwige nog steeds tot u bij Hem komt, zodat Hij u Zijn liefde kan tonen; Hij zal u veroveren om u te zegenen, precies zoals Hij heeft gezegd. Gezegend zijn allen die op Hem wachten tot Hij hen te hulp komt!" En tenslotte in vers 21: "En als u G'ds paden verlaat en afdwaalt, zult u een stem achter u horen zeggen: Nee, dit is de weg, hier moet u lopen..." Het is dus letterlijk van levensbelang dat wij de stem van G'd leren kennen en als wij Hem echt toebehoren, dan luisteren wij ook naar Zijn stem, want Hij spreekt vandaag de dag nog steeds tot ons en de Goede Herder heeft zelf gezegd: "Mijn schapen luisteren naar Mijn stem!" (יוחנן) Yochanan [Johannes] 10:16). Wees daarom stil en luister naar wat de Eeuwige je te zeggen heeft.

"Welzilig gij die aan alle wateren zaait; die rund en ezel vrij laat ronddolen!"
(ישעיהו) Yeshayahu [Jesaja] 32:20)

Deze zaligspreking is uitsluitend voor G'ds uitverkoren volk Israël bedoeld en voor niemand anders, want na de aankondiging van de straffen voor haar ongehoorzaamheid zegt de profeet vanaf vers 15 in de Groot Nieuws Bijbel namens de Eeuwige: "Dat alles zal duren totdat G'ds Geest over ons komt. Dan wordt de woestijn weer een boomgaard, en groeit de boomgaard uit tot een woud. Dan heersen recht en gerechtigheid overal in het land: in de woestijn en in de vruchtbare velden. En waar gerechtigheid heerst, bloeien vrede, rust en veiligheid, voor altijd. Mijn volk zal leven in een oord van vrede: veilig zal het er wonen, in ongestoorde rust. Jullie zullen gelukkig zijn; er is volop water wanneer je gaat zaaien, runderen en ezels lopen er vrijelijk rond." In hoofdstuk 30:23-24 zegt Jesaja precies hetzelfde: "Voor het zaad in je akkers zal G'd regen geven. Het brood dat het land opbrengt, zal smakelijk en voedzaam zijn. Uitgestrekt zijn de weiden, je vee kan overal grazen. De ossen en ezels bewerken je land, zij zullen voer eten, met zuring vermend en opgeschud met vork en riet." Door de eeuwen heen vond men dit wel een heel bijzondere profetie voor een land dat niet meer dan één grote rotsachtige woestijn was, maar sinds de laatste paar decennia zien wij deze profetie geleidelijk aan stukjes bij beetje in vervulling gaan als we naar Israël kijken. De bergen van Juda, eens door erosie vervormde kale rotsen, zijn weer bekleed met bossen, olijfgaarden, wijnbergen en

welvarende dorpen en steden. Naast de door woestijnzand bedolven ruines van verlaten steden verrijzen weer bloeiende nederzettingen, de uitgestrekte moerassen in Galilea, een broedplaats voor malaria, veranderden in vruchtbare fruitplantages en zelfs in de troosteloze Negevwoestijn staat opnieuw de vrijgeboom in volle bloei! Al de prachtige woorden van Jesaja zien we voor onze ogen in vervulling gaan. De woestijn zal daadwerkelijk bloeien als een roos...

“Welzalig de sterveling die dit doet, en het mensenkind dat daaraan vasthoudt; die acht geeft op de Shabat, zodat hij hem niet ontheiligt, en acht geeft op zijn hand, zodat zij niets kwaads doet!”
(יֵשַׁעְיָהוּ Yeshayahu [Jesaja] 56:2)

Een van de problemen waar men tegen aan loopt, als men zich als gelovige uit de volken oriënteert op de Joodse wortels van zijn geloof, is het feit dat Joden en christenen een verschillende wekelijkse rustdag hebben: het Jodendom de Shabat en het christendom de zondag. Als wij dezelfde G'd aanbidden en beiden dezelfde bijbel als G'ds woord beschouwen en de inhoud daarvan in ons leven toepassen, dan rijst onmiddellijk de vraag: waarom houden wij niet dezelfde rustdag? Of is de Shabat alléén voor de Joden? Volstrekt niet! Het is een historisch feit, dat ook de eerste niet-joodse christenen ruim 300 jaar lang de Shabat vierden. En Yeshayahu haNavi [de profeet Jesaja] zei reeds meer dan 2700 jaar geleden, dat er een tijd zal komen, dat de hele mensheid in gehoorzaamheid G'ds heilige geboden zal onderhouden: *“Welzalig die sterveling die dit doet, en het mensenkind dat daaraan vasthoudt; die acht geeft op de Shabat, zodat hij hem niet ontheiligt”* (יֵשַׁעְיָהוּ Yeshayahu [Jesaja] 56:2). Let wel: hij zegt niet *“Welzalig de Israëliet”*, maar hij zegt heel universeel en wereldomvattend: *“Welzalig ieder mensenkind, dat de Shabat houdt!”* - In vers 6 gaat hij verder: *“En de vreemdelingen die zich bij de Eeuwige aansloten om Hem te dienen, en om de naam van Adonai lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, allen die de Shabat onderhouden, zodat ze hem niet ontheiligen, en die vasthouden aan Mijn verbond: hen zal Ik brengen naar Mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden in Mijn bedehuis...”* Hier staat dus niet: de vreemdelingen die zich bij Israël aansloten, dus proselieten, maar: de vreemdelingen die zich bij de Eeuwige aansloten, allen die de Shabat onderhouden en vasthouden aan G'ds Verbond. Yeshayahu [Jesaja] profeteerde dus, dat zelfs op de nieuwe aarde de gelovigen uit alle volken (dus niet alleen de Joden) nog steeds (of beter gezegd: eindelijk!!!) de wekelijkse Shabat zullen heiligen: *“Want zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, die Ik maken zal, voor Mijn aangezicht zullen blijven bestaan, luidt het woord van de Eeuwige, zo zal uw nageslacht en uw naam blijven bestaan. En het zal geschieden van nieuwe maan tot nieuwe maan en van Shabat tot Shabat, dat al wat leeft zal komen om zich voor Mijn aangezicht neer te buigen, zegt de Eeuwige”* (יֵשַׁעְיָהוּ Yeshayahu [Jesaja] 66:22-23). Al wat leeft, elke sterveling, elk mensenkind, dat G'ds Tora naleeft, vasthoudt aan Zijn Verbond, de Shabat onderhoudt en de nieuwemaansdagen viert, zal welzalig zijn en de Eeuwige zal hem zegenen en vreugde bereiden. Wat een prachtig vooruitzicht zowel voor de gelovigen uit Israël alsook voor de gelovigen uit de volken! Laat u derhalve niet wijsmaken dat al deze dingen alleen maar voor de Joden van toepassing zouden zijn en dat u vrij zou zijn van de wet. Niets is minder waar! De bovenstaande toekomstprofetieën zeggen het tegenovergestelde!

“Welzalig hij die blijft verwachten en duizend driehonderd vijfendertig dagen bereikt!”
(דָּנִיֵּאל Dani'el [Daniël] 12:12)

En nu zijn we dan uiteindelijk gekomen bij de laatste zaligspreking in de TeNaCH. Toch roept dit vers wel een aantal vragen op die niet zo eenvoudig te beantwoorden zijn. Waar gaat het over en over wie gaat het? Om daar wat meer duidelijkheid in te krijgen moeten we eigenlijk eerst het hele hoofdstuk 12 lezen: *“Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe. Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden. Velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen. En de verstandigen zullen stralen als de glans van het uitpansel, en die velen tot gerechtigheid*

hebben gebracht als de sterren, voor eeuwig en altoos. Maar gij, Daniël, houd de woorden verborgen, en verzegel het boek tot de eindtijd; velen zullen onderzoek doen, en de kennis zal vermeederen. En ik, Daniël, zag en zie, daar stonden twee anderen, de een aan deze oever van de rivier, en de ander aan gene oever der rivier, en de een zeide tot de man die met linnen klederen bekleed was en zich boven het water van de rivier bevond: hoelang toeft het einde dezer wonderbare dingen? Toen hoorde ik de man die met linnen klederen bekleed was en zich boven het water van de rivier bevond, zweren bij Hem die eeuwig leeft, terwijl hij zijn rechterhand en zijn linkerhand naar de hemel hief: Een tijd, tijden en een halve tijd; en wanneer er een einde komt aan het verbrijzelen van de macht van het heilige volk, dan zullen al deze dingen voleindigd zijn. Ik nu hoorde het wel, maar begreep het niet en zeide: Mijn heer, waarop zullen deze dingen uitlopen? Doch hij zeide: Ga heen, Daniël, want deze dingen blijven verborgen en verzegeld tot de eindtijd. Velen zullen zich laten reinigen en zuiveren en louteren, maar de g'ddelozen zullen g'ddeloos handelen; en geen der g'ddelozen zal het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan. En van de tijd af dat het dagelijkse offer wordt gestaakt en een gruwel wordt opgericht, die verwoesting brengt, zijn het duizend tweehonderd en negentig dagen; Welzalg hij die blijft verwachten en duizend driehonderd vijftig dagen bereikt. Maar gij, ga het einde tegen, en gij zult rusten en opstaan tot uw bestemming aan het einde der dagen." Nu weten we ietsje meer, want het gaat hier duidelijk over de eindtijd, en met de tijd, tijden en een halve tijd in vers 7 zullen uiteraard de 3 ½ jaar ofwel 42 maanden c.q. 1260 dagen van de Grote Verdrukking worden bedoeld; maar wat vers 12 betreft zitten we nog steeds met de vraag: Wie zijn degenen die hier zalig worden gesproken en wat wordt er bedoeld met het bereiken van 1335 dagen? Het is niet gemakkelijk om direct te begrijpen wat hiervan de bedoeling is. Wel, eerlijk gezegd zat ook ik daar zelf ook behoorlijk mee en vroeg ik mijzelf af hoe ik deze tekst als afsluiting van deze bijbelstudie aan u zou moeten uitleggen. Op zich is het helemaal niet zo vreemd dat ik daar eerst geen antwoord op had, want tot nu toe lijkt namelijk nog niemand ooit met een solide verklaring van deze tekst te zijn gekomen. De theologen zijn over deze kwestie erg verdeeld en op het Internet vond ik de meest vreemde uitleggingen. Tot nu toe is het nog geen enkele bijbelgeleerde gelukt om de 1335 dagen in Daniël 12:12 met de 1290 dagen in vers 11 te verzoenen, laat staan met de 1260 dagen in vers 7. Niemand kan een stevig onderbouwd bewijs geven dat zijn theorie de juiste is. Ze hebben allemaal gaten en ook ik wil niet beweren nu wel de oplossing gevonden te hebben, want dat is onmogelijk omdat Yeshua nadrukkelijk gezegd heeft dat niemand de dag noch het uur weet, maar ik wil wel een aantal zeer opmerkelijke feiten voor u op een rijtje zetten waar de Eeuwige mij op gewezen heeft en die zeer zeker de moeite waard zijn om in overweging te nemen. Ik wil ze graag met u delen en het is dan aan u wat u daarmee doet. In hoofdstuk 9 schrijft Daniël over de antichrist: "En hij zal het verbond voor velen zwaar maken, een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden; en op een vleugel van gruwelen zal een verwoester komen, en wel tot aan de voleinding toe, en waartoe vast besloten is, dat zal zich uitstorten over wat woest is!" (דַּנִּיֵּאל Dani'el [Daniël] 9:26b-27). Als wij de sleutel voor het ontsluiten van de eindtijdprofetieën hanteren, die wij in יְחֶזְקֵאל Yechez'qel [Ezechiël] 4:6 en בְּמִדְבָּר Bamidbar [Numeri] 14:34 vinden, namelijk dat 1 dag gelijk staat aan 1 jaar, dan omvat de door Daniël genoemde week een periode van 7 jaar. Door de komst van de "gruwel der verwoesting" op de helft van de jaarweek, wordt deze verdeeld in twee periodes van elk 3 ½ jaar, te weten de kleine en de grote verdrukking. Talrijke teksten uit Daniël en Openbaring spreken over deze periode van 3 ½ jaar, die gelijk staat aan 42 maanden of 1260 dagen en ook wel genoemd wordt: een tijd, tijden en een halve tijd: "En mij werd een riet gegeven, een staf gelijk, met de woorden: Sta op en meet de tempel G'ds en het altaar en hen, die daarin aanbidden. Maar laat de voorhof, die buiten de tempel is, erbuiten, en meet die niet; want hij is aan de heidenen gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden, tweeënveertig maanden lang. En Ik zal Mijn twee getuigen lastgeven om, met een zak bekleed, te profeteren, twaalfhonderd zestig dagen lang." (חִזְיָוִן Chizayon [Openbaring] 11:1-3). "En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door G'd bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden." (חִזְיָוִן Chizayon [Openbaring] 12:6). "En toen de draak zag, dat hij op de aarde was geworpen, vervolgde hij de vrouw, die het mannelijke kind gebaard had. En aan de vrouw werden de twee vleugels van de grote arend gegeven om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij

onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd en tijden en een halve tijd.” (חזירון Chizayon [Openbaring] 12:13-14). “Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en de heiligen des Allerhoogsten te gronde richten; hij zal er op uit zijn tijden en wet te veranderen, en zij zullen in zijn macht gegeven worden voor een tijd, tijden en een halve tijd.” (דניאל Dani'el [Daniël] 6:25). “En hem werd een mond gegeven, die grote woorden en g'dslasteringen spreekt; en hem werd macht gegeven dit tweeënveertig maanden lang te doen.” (חזירון Chizayon [Openbaring] 13:5). Deze periode van 3 ½ jaar (tijd, tijden en een halve tijd) staat dus gelijk aan 42 maanden, en uitgaande van 30 dagen per maand volgens de oude kalender komen we dus tot een totaal van 1260 dagen. Tot zover is het duidelijk, want dat wisten we al uit eerde bijbelstudies. Maar nu wordt het een stuk moeilijker, want nu doet zich het opmerkelijke feit voor dat in Daniël 12:11 opeens een periode van 1290 dagen genoemd wordt. Dat zijn dus 30 dagen meer, en in vers 12 is er zelfs sprake van 1335 dagen. Dat is nog eens 45 dagen meer dan de in vers 11 genoemde 30 dagen en zelfs 75 dagen meer dan de 1260 dagen in al die andere teksten. Waar komt dat verschil vandaan? Wel, wat die 30 dagen betreft, zou dat kunnen wijzen op de schrikkelmaand Adar II, die zeven keer in een cyclus van 19 jaar wordt ingevoegd om het maanjaar in de pas te laten lopen met het zonnejaar dat 365 dagen telt. Dat lijkt mij echter zeer onwaarschijnlijk omdat we in dat geval namelijk in deze 3 ½ jaar op een totaal van 1278 dagen uitkomen en bovendien de schrikkelmaand Adar II geen 30 dagen, maar 29 dagen telt. Wat ik echter wel zeer opmerkelijk vind is het feit, dat er tussen de 13^e Adar (Purim) en de 14^e Nisan (Pesach) precies 30 dagen liggen. Of dat die extra 30 dagen zijn durf ik niet te beweren, maar ik vind aantal dagen tussen deze twee bevrijdingsfeesten zo bijzonder dat ik u daar toch wel even op wilde attenderen. Gezien het feit dat de Antichrist precies in het midden van de jaarweek zijn ware identiteit openbaart gaan we nog steeds ervan uit, dat de Grote Verdrukking 1260 dagen zal duren. Maar dan zitten we wel met de volgende vraag, namelijk, in welke maand en op welke datum deze periode begint en in welke maand en op welke datum ze eindigt. Algemeen gaat men weliswaar uit van Pesach en Rosh haShana, maar zo simpel is het niet. In de Tora worden immers zes data genoemd die in aanmerking zouden kunnen komen als begindatum en einddatum van de drie en een half jaar. Alle zes data vormen namelijk het begin van een nieuwe periode en liggen beurtelings tot op de dag exact zes maanden uit elkaar:

- Van de 1^e Nisan (1^e maand en Bijbels nieuwjaar) tot de 1^e Tish'ri (7^e maand en Joods nieuwjaar) is het precies een half jaar.
- Van de 10^e Nisan (apart zetten van het Pesach-offer) tot de 10^e Tish'ri (het wegzenden van de zondebok op Yom Kipur) is het eveneens precies een half jaar.
- Ook van de 15^e Nisan (1^e dag Chag haMatzot) tot de 15^e Tish'ri (1^e dag Sukot) is het precies een half jaar.

Dat wil dus het volgende zeggen: als de wegname van de uitverkorenen tijdens de Sederviering van Pesach zou plaats vinden, dan zou de wederkomst met Rosh haShana niet mogelijk zijn, maar wel bij het begin van Sukot. Omgekeerd zou de wegname met Pesach niet mogelijk zijn als de wederkomst daadwerkelijk met Rosh haShana plaats vindt. In dat geval zou de wegname reeds op de 1^e Nisan moeten gebeuren. In beide gevallen is de afstand ertussen minder dan een half jaar. Puur rekenkundig gezien is de gebruikelijke opvatting van wegname met Pesach en wederkomst met Rosh haShana dus niet mogelijk, maar daar staat wel tegenover dat Yeshua met betrekking tot deze periode heeft gezegd: “Indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort.” (מרתיהוה Matityahu [Mattheüs] 24:22). Toch juist met het oog hierop en ook omdat Yeshua gezegd heeft dat niemand de dag noch het uur weet moeten wij waakzaam zijn en ons gereed maken om ons eigen Egypte met grote haast te verlaten, zoals ook onze voorouders het destijds gedaan hebben. Als wij om ons heen kijken en het nieuws volgen zien wij steeds meer profetieën voor onze ogen in vervulling gaan. Het kan echt niet lang meer duren. Er zijn volop duidelijke aanwijzingen, dat er binnenkort schokkende gebeurtenissen zullen plaats vinden die een ongekende impact op de totale wereld zullen hebben: “Zie, de Dag des HEREN komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om de aarde tot een woestijn te maken en haar zondaars van haar te verdelgen. Want de sterren en de sterrenbeelden des hemels doen hun licht niet stralen, de zon is bij haar opgang verduisterd en de maan laat haar licht niet schijnen.” (ישעייהוה Yeshayahu [Jesaja] 13:9-10, NBG-vertaling). “Ik zag, toen het

zesde zegel verbroken werd, hoe er een zware aardbeving kwam. De zon werd zwart als een rouwkleed en de maan werd bloedrood. De sterren vielen op de aarde, zoals late vijgen die door een stormwind van de boom worden gerukt. De hemel scheurde los en rolde zich als een boekrol op. Geen berg of eiland bleef op zijn plaats.” (חִזְיֹן Chizayon [Openbaring] 6:12-14, Nieuwe Bijbelvertaling). “Ik zal wonderen geven in de hemel en op de aarde, bloed en vuur en rookzuilen. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en geduchte Dag des HEREN komt!” (יֹאֵל Yo'el [Joël] 2:30-31, NBG-vertaling; Hebreeuwse Bijbel: 3:3-5). Zo te zien staat ons een meteorietenregen te wachten en alsof dat nog niet erg genoeg is wordt er ook nog gesproken over aardbevingen en vulkaanuitbarstingen. De toevoeging, dat geen berg of eiland op zijn plaats blijft kan zelfs duiden op enorme tsunami's en misschien zelfs continentverschuivingen. Maar voordat de geduchte Dag des HEREN komt zal de zon geheel verduisteren en de maan zal bloedrood worden! Dat zijn echt geen leuke vooruitzichten en de kans is groot, dat dit, waarover de profeten duizenden jaren geleden hebben gesproken, zelfs binnen afzienbare tijd daadwerkelijk zal gebeuren. Op 10 december 2011 hebben we de meest recente totale maansverduistering gehad. Bij een totale maansverduistering staan de zon, de aarde en de maan op één lijn, met de aarde in het midden. Daardoor bevindt de maan zich volledig in de kernschaduw van de aarde met het gevolg dat er geen direct zonlicht meer op de maan valt. Normaalgesproken weerkaatst de maan namelijk het licht van de zon naar de aarde, maar als de aarde in de weg staat en de maan daarom geen zonlicht kan ontvangen, dan zou hij in principe dus ook niet zichtbaar kunnen zijn. Een klein beetje zonlicht valt echter wel door de aardatmosfeer en wordt gebroken, waardoor dit het maanoppervlak alsnog kan bereiken. Het beetje zonlicht dat dus wel door de aardatmosfeer dringt is rood, waardoor er een rode gloed over de verduisterde maan komt. Dat is dus die rode maan, waarover hier gesproken wordt. De maansverduisteringen kunnen zich uiteraard alleen tijdens de volle maan voordoen, wanneer de maan tegenover de zon staat. Dat gebeurt echter niet bij elke volle maan, omdat de maan zich meestal iets boven of onder de ecliptica bevindt, dat is het vlak waarin de aarde rond de zon draait. Om deze reden komt een volledige maansverduistering dus slechts zelden voor. De eerstvolgende zal pas plaats vinden op 15 april 2014, 8 oktober 2014, 4 april 2015 en 28 september 2015 en daar tussen in, op 20 maart 2015 alsook een jaar later, op 9 maart 2016, komt er ook nog een totale zonsverduistering bij. De astronomische kans dat er een totale zonsverduistering op een bloedmaantetrade volgt is sowieso al erg klein, maar dat dit zelfs achter elkaar in twee opeenvolgende jaren gebeurt, is echt buitengewoon! En alsof dat nog niet genoeg is zal dit beide keren zelfs plaats vinden met Rosh Chodesh, en dan nog wel de nieuwe maan van de 1^e maand Nisan. De totale zonsverduistering van 20 maart 2015 vindt plaats in de noordelijke Atlantische oceaan. Het pad loopt dan tussen IJsland en de Britse eilanden door. Op Spitsbergen en de Faroe-eilanden is de verduistering totaal, maar in Nederland zal er slechts een gedeeltelijke zonsverduistering plaatsvinden. Op zaterdag 4 april 2015 vindt een totale maansverduistering plaats met een grootte van 1.00 in de kernschaduw. De eclips is in Nederland echter onzichtbaar. De daarop volgende totale maansverduistering met een grootte van maar liefst 1.28 in de kernschaduw zal in de nacht van maandag 28 september 2015 plaats vinden. De eclips, die om 02:11 uur begint, is dan vanuit Nederland in zijn geheel zichtbaar. Ze zal om 04:48 uur vanuit Utrecht gezien op een hoogte van circa 24° bij het maximum staan en eindigt om 07:24 uur. Op zich is dat allemaal wetenschappelijk gezien niet zo vreemd en hoeft dus niet meteen in direct verband gebracht te worden met de bovengenoemde profetieën met betrekking op de wederkomst van Yeshua, ware het niet dat de tijdstippen waarop deze vier bloedrode maansverduisteringen op een rij plaats zullen vinden, 'toevallig' allemaal op Bijbelse feestdagen vallen: 15 april 2014 (Pesach), 8 oktober 2014 (Sukot), 4 april 2015 (Pesach) en 28 september 2015 (Sukot). Het feit dat deze vier bloedrode maansverduisteringen zich in 2014 en 2015 zowel op Pesach als op het Loofhuttenfeest voordoen is toch echt wel heel bijzonder en zou best wel ingrijpende gebeurtenissen met betrekking tot Israël kunnen aankondigen! Het samenvallen van dergelijke tetrades met Bijbelse feestdagen ging namelijk al drie keer eerder in de geschiedenis gepaard met zeer belangrijke gebeurtenissen voor het Joodse volk:

- 1493/1494: De verdrijving van de Joden uit Spanje door de inquisitie
- 1947/1948: De wedergeboorte van G'ds eigen land Israël als onafhankelijke staat
- 1967/1968: De bevrijding en hereniging van Jeruzalem als hoofdstad van Israël

Zou het mogelijk kunnen zijn, dat met het oog hierop de belangrijke gebeurtenis, die gepaard gaat met de bloedrode maansverduisteringen in 2014/2015 en de totale zonsverduisteringen in 2015/2016, de Dag des HEREN is? Wel, volgens de profeet Yo'el [Joël] zullen de maans- en zonsverduisteringen niet **op** de Dag des HEREN plaats vinden, maar **voordat** de geduchte Dag des HEREN komt. Dat wil dus zeggen, dat wij de wederkomst van Yeshua pas op z'n vroegst tijdens een van de najaarsfeesten in 2016 kunnen verwachten of zelfs later. Maar als dat daadwerkelijk het geval mocht zijn, dan heeft dat voor ons allen uiteraard een heel ingrijpende consequentie: uitgaande van de najaarsfeesten 2016 zou dat namelijk kunnen betekenen, dat de wegname, die zoals bekend 3 ½ eerder zal plaatsvinden, dus reeds tijdens of zelfs voor Pesach 2013 zou kunnen gebeuren. Dat is dus kortdag, want dit is immers de bijbelstudie van 1 maart 2013 en op dinsdagavond 12 maart na zonsondergang begint al de maand Nisan 5773. Of de wegname daadwerkelijk in maart 2013 zal plaatsvinden moeten we gewoon afwachten. Persoonlijk denk ik van niet, want er blijven namelijk nog twee andere opties open. Kijk, dat er in 2016 na de aankondiging door 4 maans- en 2 zonsverduisteringen op Bijbelse feestdagen schokkende gebeurtenissen zullen plaatsvinden, daar ben ik heilig van overtuigd. Maar het hoeft natuurlijk niet per se de wederkomst van Yeshua te zijn. Het zou best nog wel eens kunnen dat het juist de wegname in het midden van de jaarweek is, maar dat zou dan weer betekenen, dat de eerste 3 ½ jaar van de kleine verdrukking nu al in 2013 zouden beginnen en op zich zou dat nog niet eens zo een gek idee zijn, want als we zo om ons heen kijken zien we toch wel een zorgwekkende ontwikkeling gebeuren, die men zonder meer een kleine verdrukking zou kunnen noemen. De derde optie is echter, dat het jaar 2016 pas het begin is van de jaarweek, dus van de zeven jaar waarin de antichrist de wereld in zijn greep zal hebben. Persoonlijk denk ik meer in die richting, want de tempel is immers nu in 2013 nog niet gebouwd en dat moet volgens de traditionele opvattingen toch eerst gebeuren. Maar voor het zelfde geld wordt in de bijbelse profetieën helemaal niet de tempel van steen, maar de tempel van de lichamen der gelovigen bedoeld. Alleen G'd weet het! De tijd zal het leren, maar ondertussen moeten we wel rekening houden met de mogelijkheid, dat de wegname vanaf nu elk moment kan plaats vinden en dat we ervoor moeten zorgen dat we niet achterblijven. Bent u daar klaar voor? - Eigenlijk zou dit een prachtige zin zijn om deze Bijbelstudie mee af te sluiten, maar we zijn er nog niet. We zitten namelijk nog steeds met de vraag wie degenen zijn die in Daniël 12:12 zalig worden gesproken en wat er bedoeld wordt met het bereiken van de 1335 dagen. Wel, als we de 1260 dagen van de Grote Verdrukking aftrekken van de 1335 dagen in vers 12, dan blijft er nog een verschil van 75 dagen. Wat is de betekenis van dit getal? Waarom zijn deze extra 75 dagen toegevoegd? Ik had echt geen idee wat hiervan de bedoeling was totdat de Eeuwige op mijn hart gelegd heeft de Luach (Joodse agenda) er even bij te pakken en te gaan tellen zoals ik dat ook gedaan heb met de dagen tussen Purim en Pesach. Omdat ik ervan uitging dat de Grote Verdrukking eindigt met de komst van de Mashiach op Yom T'rua, begon ik vanaf de 1^e Nisan 75 dagen te tellen en kwam op een datum uit, die verder geen betekenis heeft. Maar toen bedacht ik opeens, dat met de komst van Yeshua de verzoening nog niet heeft plaats gevonden, want Zijn wederkomst is immers slechts het begin van de strijd en daarna moest het oordeel nog komen. De ware verzoening vindt pas plaats na de tien ontzagwekkende dagen van reiniging en verootmoediging, dus op Yom Kipur, de Grote Verzoendag, waarop eveneens de Shofar geblazen wordt en als het ware één geheel vormt met Rosh haShana. Daarom begon ik opnieuw te tellen, maar deze keer vanaf Yom Kipur en wat schetst mijn verbazing? Deze keer klopte het precies! Weet u bij welke dag ik deze keer uitkwam? Bij het begin van Chanuka, het feest van de herinwijding van de Tempel! Wow! Dat is toch echt geen toeval! Tussen Yom Kipur en Chanuka liggen precies 75 dagen! Dat wil dus zeggen, dat na de 1260 dagen van de Grote Verdrukking en 75 dagen na de Grote Verzoening, bij elkaar opgeteld 1335 dagen, G'ds Tempel opnieuw ingewijd zal worden en vanaf die dag zal de Mashiach duizend jaar vanuit Jeruzalem regeren. Wat een geweldig vooruitzicht is dit voor ons allen en welk een groot voorrecht zal het voor ons zijn om dit te mogen meemaken. Daarom wil ik deze bijbelstudiereeks over de zaligsprekingen met de woorden van Daniël 12:12 afsluiten: "*Welzalig hij die blijft verwachten en duizend driehonderd vijftigertig dagen bereikt!*" Amen!